

[Steinke.]

dette Omraade normale, er vi meget betænkelige ved en saa langstrakt Forlængelse som 5 Aar, selv om vi indrømmer, at der samtidig i Loven er indført visse Lempelser. Af disse skal jeg pege paa Ligestillingen af andre Legitimationspapirer med Pas i § 1, 2den Linie — ved en Trykfejl staa der i Bemærkningerne § 1, 2det Stykke. Denne Lempelse finder jeg heldig, ligesom Udvidelsen af Opholdstilladelsen i § 6 fra 3 til 4 Maaneder. Derimod tror jeg, det vil være ret utænkeligt, at den højtærede Justitsminister skulde have villet give en socialdemokratisk dito den Bemyndigelse, som han nu ønsker for sig selv i Henhold til § 7, hvor der staaar:

„Udlændinge, der i Henhold til Lov af 15. Maj 1875 skal være forsynede med Opholdsbog, fritages for denne Forpligtelse, naar de er i Besiddelse af gyldigt Rejsepas. Justitsministeren fastsætter nærmere Regler om saadanne Udlændinges Pligt til at holde Politiet underrettet om deres Opholdssted.“

Saadanne Udlændinge, som der er Tale om i § 7, er jo væsentlig arbejdssøgende Personer. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister, hvis han ikke havde beklædt dette sit høje Embede, havde holdt en virkningsfuld Tale mod en socialdemokratisk Justitsminister f. Eks. om Muligheden og Sandsynligheden for administrativ Vilkaarlighed, skønt denne Mulighed netop i Forholdet arbejdssøgende og Politi dog maa antages at være betydelig ringere under en socialdemokratisk Minister end under en højtæret Justitsminister, der repræsenterer Venstres barske Anskuelse overfor Arbejderklassen. Derfor vilde jeg gerne høre den højtærede Ministers Forsvar paa de to angivne Punkter, før jeg udtaler mig om, hvor hurtigt vi fra vor Side mener at kunne gennemføre dette Lovforslag, som vi altsaa i øvrigt i det store og hele kan tiltræde.

Godskesen: Jeg deler det Ønske, som vistnok er almindeligt her i Landet, at vi saa snart som det er muligt, kan komme bort fra den midlertidige Ordning af Fremmedforholdene og komme over til en virkelig varig Fremmedlov; men jeg ser over-

maade godt, at Tidspunktet dertil endnu ikke er kommet, og at det følgelig er nødvendigt at forlænge den gældende midlertidige Lovs Gyldighed. Men jeg er noget betænkelig ved, at der foreslaas en Forlængelse af 5 Aar, medens man i 1926 nøjedes med en Forlængelse af 2 Aar. Det er jo dog muligt, at Forholdene kunde trække sig i Lave, inden der er gaaet 5 Aar. Vi har netop i den sidste Tid oplevet mange Ting i internationale Forhold, som er gaaet overordentlig hurtigt, langt hurtigere og voldsommere, end man havde tænkt sig, og man kunde derfor ogsaa tænke sig Muligheden af, at de særlige Forhold, som gør, at man ikke nu kan komme til en endelig Ordning, kunde ændres. Jeg vilde derfor gerne høre den højtærede Justitsministers Mening om, hvorvidt han virkelig anser det for nødvendigt at gaa til en Forlængelse af 5 Aar, om han ikke f. Eks. kunde nøjes med en Forlængelse af 2 eller 3 Aar, ligesom man gjorde i 1926.

Hvad Lovforslagets Indhold angaar, kan jeg tiltræde det. Dette gælder særlig ogsaa Bestemmelsen i § 7. Det forekommer mig, at naar en Person er forsynet med gyldigt Rejsepas eller lignende, har man tilstrækkeligt Hold paa hans Forhold, og saa er det egentlig kun at gøre det sværere, at han ogsaa skal være forsynet med Opholdsbog. Paa dette Punkt kan jeg altsaa ligesom med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt tiltræde den højtærede Justitsministers Opfattelse.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling.

Johanne Rambusch: Naar man sammenligner Loven af 1875 om Tilsyn med rejsende og fremmede, hvorefter Udlændinge blev modtaget overmaade gæstfrit her i Landet, med de Ændringer, der i Aarenes Løb er foregaaet i den, og som i høj Grad har indskrænket denne Gæstfrihed, kan man ikke andet end beklage dette. Derfor beklager vi ogsaa, at der nu igen skal en midlertidig Ændring til, der, selv om det er en noget lempeligere Ændring end den af 1926, dog i væsentlig Grad indskrænker Udlændingenes Bevægelsesfrihed her i Landet. Vi ønsker, at vi maa